

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a noua)

14 decembrie 2017*

„Funcție publică – Funcționari – Recrutare – Anunțul de concurs EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Medici pentru sediul din Luxemburg – Refuz de admitere la probele de la centrul de evaluare – Limitarea alegerii celei de a doua limbi la un număr restrâns de limbi oficiale ale Uniunii – Excepție de nelegalitate – Eroare vădită de apreciere – Răspundere – Prejudiciu moral”

În cauza T-609/16,

PB, reprezentată de M. Velardo, avocat,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de G. Gattinara și de L. Radu Bouyon, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește, pe de o parte, anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Medici pentru sediile din Luxemburg și Ispra (domeniul: medici Luxemburg) din 28 septembrie 2015 de neadmitere a reclamantei la probele de selecție organizate la centrul de evaluare din cadrul Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO) și, pe de altă parte, obținerea reparării prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-ar fi suferit,

TRIBUNALUL (Camera a noua),

compus din domnii S. Gervasoni (raportor), președinte, L. Madise și R. da Silva Passos, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 7 iulie 2015, reclamanta și-a depus candidatura pentru concursul EPSO/AD/309/15 (AD 11) (denumit în continuare „concursul”), un concurs pe bază de dosare și de teste, organizat în vederea constituirii unei liste de rezervă în perspectiva recrutării de medici consultanți pentru Comisia Europeană la Luxemburg (Luxemburg).

2 În anunțul de concurs publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 4 iunie 2015 (JO 2015, C 183 A, p. 1, denumit în continuare „anunțul de concurs”), se solicita, pentru a fi admis la concurs, în special:

„– studii universitare de cel puțin 4 ani, absolvite cu o diplomă în medicină recunoscută în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene

și

–

[o] diplomă de specializare medicală obținută după diploma menționată mai sus.

[...]

– cel puțin 12 ani de experiență profesională (dobândită după obținerea diplomei în medicină) în unul sau mai multe dintre următoarele domenii conexe: [...] medicina muncii, medicină generală, medicină internă, medicină tropicală, ergonomie, controlul medical al absențelor cauzate de boală, sănătate publică, psihiatrie, medicină de urgență (doar pentru Ispra) sau protecție împotriva radiației.”

3 Anexa I la anunțul de concurs menționa că administratorii candidați care au reușit la concurs vor avea ca atribuții îndeplinirea sarcinilor prevăzute pentru un medic al instituției, și anume:

- controale medicale ale membrilor personalului și candidaților;
- examinări și consultații legate de sănătatea la locul de muncă;
- avize medicale administrative;
- controlul medical al absențelor cauzate de boală;
- campanii de promovare a sănătății;
- protecția împotriva radiațiilor;
- participarea la lucrările unor foruri diverse (sănătate și siguranță la locul de muncă, invaliditate, consiliul medicilor de familie cu calificări superioare al instituțiilor Uniunii Europene);
- conducerea unei echipe;
- menținerea contactelor cu medicii externi și cu medicii din spitale în domeniile lor de specialitate;
- gestionarea cazurilor și a procedurilor administrative.

- 4 Anexa III la anunțul de concurs, intitulată „Criterii de selecție”, prevedea, în ceea ce privește sediul din Luxemburg, că, în procesul de selecție pe bază de dosare, reprezentând prima etapă a concursului, comisia de evaluare ar lua în considerare în special următoarele criterii:
- experiență profesională în desfășurare, de cel puțin 5 ani, în medicina muncii;
 - cel puțin 3 ani de experiență profesională în domeniul controlului medical al absențelor cauzate de boală;
 - cel puțin 3 ani de experiență profesională în medicină generală;
 - cel puțin 3 ani de experiență profesională în protecția împotriva radiațiilor;
 - cel puțin 3 ani de experiență profesională în medicină internă;
 - cel puțin 2 ani de experiență profesională în ergonomie;
 - cel puțin 2 ani de experiență profesională în domeniul sănătății publice;
 - cel puțin 2 ani de experiență profesională în psihiatrie;
 - cel puțin 2 ani de experiență profesională în medicină tropicală;
 - experiență profesională în ceea ce privește gestionarea cazurilor și a procedurilor administrative într-un mediu medical;
 - experiență profesională în conducerea unei echipe medicale;
 - cel puțin 3 ani de experiență profesională într-un mediu internațional sau multicultural în unul dintre următoarele domenii: medicina muncii, medicină generală, medicină internă, medicină tropicală, ergonomie, controlul medical al absențelor cauzate de boală, sănătate publică, psihiatrie sau protecție împotriva radiației;
 - dovedirea cunoașterii limbii engleze și/sau franceze [nivelul minim obligatoriu: B2 din Cadrul european comun de referință pentru limbi (CECRL)];
 - dovedirea cunoașterii uneia sau a mai multe dintre următoarele limbi: germană sau neerlandeză (nivelul minim cerut: B2 din CECRL).
- 5 Anunțul de concurs preciza că selecția pe bază de dosare urma să se efectueze în temeiul informațiilor furnizate de candidați în secțiunea „Evaluare a talentului” (FR – évaluateur de talent, EN – talent screener, DE – Talentfilter) a actului de candidatură, iar comisia de evaluare urma să atribuie fiecărui criteriu de selecție o pondere (1-3) și fiecare răspuns al candidatului urma să primească un punctaj cuprins între 0 și 4 puncte, însumarea notelor ponderate permițând identificarea acelor candidați ale căror profiluri corespundeau cel mai bine atribuțiilor de îndeplinit.
- 6 În enunțul „Sunt eligibil pentru a candida?” din anunțul de concurs sunt stabilite, sub titlul „Condiții specifice: limbi”, drept condiții de admitere la concurs, pe de o parte, pentru limba principală (limba 1), un nivel minim C1 pentru una dintre cele 24 de limbi oficiale ale Uniunii și, pe de altă parte, pentru cea de a doua limbă (limba 2), nivelul minim – B2 pentru limba engleză, franceză sau germană, fiind necesar ca această limbă 2 să fie diferită de limba 1. Sub același titlu, se arăta că a doua limbă aleasă trebuia să fie limba engleză, franceză sau germană și că, în interesul serviciului,

persoanele nou-recrutate trebuie să fie imediat operaționale și să poată comunica în mod eficace în activitatea lor zilnică în una dintre aceste limbi, care sunt principalele limbi de lucru ale instituțiilor Uniunii.

- 7 Din actul de candidatură reiese că reclamanta, cetățean grec, a ales ca limbă principală limba greacă, care este limba sa maternă, iar ca a doua limbă germana, pe care a utilizat-o pentru a-și întocmi candidatura și pe care a declarat că o stăpânește la același nivel ca limba greacă, și anume „C2 utilizator experimentat”.
- 8 Prin scrisoarea din 23 septembrie 2015, reclamanta a fost informată de EPSO că îndeplinea criteriile de admitere și că era admisă la următoarea etapă a concursului, referitoare la selecția pe bază de dosare, respectiv de „Evaluare a talentului”.
- 9 Prin decizia din 28 septembrie 2015 (denumită în continuare „decizia atacată”), reclamanta a fost informată că comisia de evaluare efectuase o analiză detaliată a răspunsurilor pe care le-a dat la întrebările din secțiunea „Evaluare a talentului” și îi atribuisese o notă de 15 puncte, insuficientă pentru a o invita la centrul de evaluare din moment ce pragul minim necesar pentru a fi admis la probele de la centrul de evaluare fusese stabilit la 18 puncte.
- 10 Prin scrisoarea din 2 octombrie 2015, reclamanta a introdus o cerere de reexaminare a deciziei comisiei de evaluare.
- 11 Prin scrisoarea din 23 decembrie 2015, reclamanta a introdus o reclamație în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”). În această reclamație, ea contesta numărul de puncte care i-au fost atribuite de comisia de evaluare pentru răspunsurile sale la patru dintre întrebările din secțiunea „Evaluare a talentului” privind criteriile de experiență profesională în medicină internă, în ceea ce privește gestionarea cazurilor și a procedurilor administrative într-un mediu medical, în conducerea unei echipe medicale și de experiență într-un mediu internațional sau multicultural. Aceasta critica și faptul că nu și-a putut redacta actul de candidatură în limba maternă, limba greacă.
- 12 Prin scrisoarea din 1 februarie 2016, EPSO a respins cererea de reexaminare, informând reclamanta că comisia de evaluare confirmase decizia de a nu o include în lista candidaților invitați la centrul de evaluare.
- 13 Prin scrisoarea din 25 aprilie 2016, autoritatea împuternicită să facă numiri a informat reclamanta că reclamația sa fusese respinsă (denumită în continuare „decizia de respingere a reclamației”). În această scrisoare, i se preciza reclamantei că nu avea dreptul să conteste, în afara termenului de introducere a acțiunii de trei luni, modalitățile lingvistice ale candidaturii sale stabilite prin anunțul de concurs și că comisia de evaluare nu săvârșise nicio eroare vădită în aprecierea răspunsurilor date la întrebările din secțiunea „Evaluare a talentului”.

Procedura și concluziile părților

- 14 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene la 4 august 2016, reclamanta a formulat prezenta acțiune, inițial înregistrată sub numărul F-39/16. În temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE, Euratom) 2016/1192 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind transferul către Tribunal al competenței de a se pronunța în primă instanță asupra litigiilor dintre Uniunea Europeană și agenții acesteia (JO 2016, L 200, p. 137), prezenta cauză a fost transferată Tribunalului în stadiul în care se afla la data de 31 august 2016. Aceasta a fost înregistrată sub numărul T-609/16 și a fost atribuită Camerei a noua.

15 Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata sumei de 10 000 de euro pentru prejudiciul moral suferit;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

16 Comisia solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la concluziile în anulare

- 17 În susținerea concluziilor sale îndreptate împotriva deciziei atacate, reclamanta invocă două motive.
- 18 Prin intermediul primului motiv, aceasta invocă, în temeiul articolului 277 TFUE, nelegalitatea anunțului de concurs în raport cu articolul 2 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 1958, 17, p. 385), cu modificările ulterioare, precum și cu principiile egalității de tratament și nediscriminării, astfel cum rezultă din articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și din articolul 1d din statut. Aceasta se prevalează în special de hotărârile Tribunalului care au repus în discuție legalitatea anunțului de concurs, limitând, precum în prezentul litigiu, la germană, la engleză și la franceză limbile de comunicare între candidați și EPSO (Hotărârea din 24 septembrie 2015, Italia și Spania/Comisia, T-124/13 și T-191/13, EU:T:2015:690, punctul 60, Hotărârea din 17 decembrie 2015, Italia/Comisia, T-295/13, nepublicată, EU:T:2015:997, punctul 100, Hotărârea din 17 decembrie 2015, Italia/Comisia, T-275/13, nepublicată, EU:T:2015:1000, punctul 44, și Hotărârea din 17 decembrie 2015, Italia/Comisia, T-510/13, nepublicată, EU:T:2015:1001, punctul 50).
- 19 Prin intermediul celui de al doilea motiv, aceasta invocă erori vădite de apreciere săvârșite de comisie în evaluarea răspunsurilor pe care le-a dat la întrebările 5a-5b, 10a-10b, 11a-11b și 12a-12b din secțiunea „Evaluare a talentului” din actul său de candidatură la concurs.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe excepția de nelegalitate invocată împotriva anunțului de concurs

- 20 Reclamanta contestă argumentul care figurează în decizia de respingere a reclamației, potrivit căruia criticarea regimului lingvistic al concursului ar trebui declarată inadmisibilă pentru motivul că ar fi îndreptată în mod direct împotriva anunțului de concurs și că termenul de trei luni de introducere a acțiunii împotriva acestui anunț ar fi expirat la data introducerii reclamației, și anume la 23 decembrie 2015.
- 21 Astfel, aceasta arată că nelegalitatea anunțului de concurs se invocă în speță pe cale de excepție în susținerea acțiunii formulate împotriva deciziei atacate. Aceasta susține că are un interes să invoce o excepție de nelegalitate împotriva regimului lingvistic prevăzut de anunțul de concurs, în măsura în care șansa de a obține punctaje mai bune la probe este mai ridicată dacă aceste probe sunt prezentate în limba maternă a candidatului sau în limba pe care acesta din urmă o stăpânește la fel de bine.

Reclamanta adaugă că a dobândit un interes cert de a contesta anunțul de concurs abia odată cu decizia atacată, care a produs efecte juridice obligatorii de natură să îi afecteze interesele prin modificarea situației sale juridice.

- 22 În sfârșit, prevalându-se în special de Hotărârea din 16 septembrie 2013, Glantenay și alții/Comisia (F-23/12 și F-30/12, EU:F:2013:127, punctul 65), aceasta subliniază că acțiunea sa urmărește să conteste modalitățile de organizare a concursului cu privire la etapa „Evaluare a talentului”, astfel cum au fost descrise în anunțul de concurs, și că, în această privință, decizia comisiei de evaluare este cea care a individualizat situația sa juridică și i-a permis să cunoască cu certitudine cum și în ce măsură interesele sale speciale fuseseră afectate. Reclamanta concluzionează astfel că în prezenta cauză există o legătură strânsă între decizia atacată și nelegalitatea respectivelor modalități de organizare cu privire la „evaluarea talentului”.
- 23 Comisia consideră că motivul este inadmisibil în totalitate. Excepția de nelegalitate invocată de reclamantă ar trebui, astfel, să fie interpretată ca o contestare directă a anexei II la anunțul de concurs, contestație care nu depinde de vreo decizie adoptată de comisia de evaluare în privința reclamantei în timpul procedurii de concurs. Or, reclamanta nu ar fi atacat și nici nu ar fi introdus o reclamație împotriva anunțului de concurs în termenele prevăzute de statut.
- 24 În plus, Comisia arată că, pentru ca excepția de nelegalitate a unui anunț de concurs să fie admisibilă, candidatul trebuie în orice caz să stabilească existența unei legături strânse între pretinsa nelegalitate a anunțului de concurs și decizia de neadmitere. O asemenea legătură ar lipsi în prezenta cauză din moment ce regimul lingvistic al concursului, contestat de reclamantă, nu și-ar avea temeiul în decizia atacată, ci în anunțul de concurs. Acțiunea ar trebui analizată ca vizând anunțul de concurs și, recalificată astfel, ar trebui declarată inadmisibilă ca urmare a depășirii termenului de introducere a acțiunii împotriva acestui anunț.
- 25 În această privință, trebuie să se analizeze dacă reclamanta a contestat în mod legal dispozițiile privind regimul lingvistic al anunțului de concurs.
- 26 Rezultă dintr-o jurisprudență constantă că, în cadrul unei proceduri de recrutare, care este o operațiune administrativă complexă compusă dintr-o succesiune de decizii, un candidat la un concurs poate, în cadrul unei acțiuni îndreptate împotriva unui act ulterior, să invoce neregularitatea actelor anterioare strâns legate de acesta (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 august 1995, Comisia/Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, punctul 17 și jurisprudența citată) și să se prevaleze în special de nelegalitatea anunțului de concurs în temeiul căruia a fost adoptat actul în discuție (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 decembrie 2012, BA/Comisia, F-29/11, EU:F:2012:172, punctul 39 și jurisprudența citată).
- 27 Faptul de a nu fi atacat anunțul de concurs în termen nu împiedică reclamantul să invoce neregularitățile apărute în desfășurarea concursului, chiar dacă originea unor asemenea neregularități se poate regăsi în însuși textul anunțului de concurs (a se vedea Hotărârea din 31 ianuarie 2006, Giulietti/Comisia, T-293/03, EU:T:2006:37, punctul 40 și jurisprudența citată). Astfel, după cum arată în mod întemeiat reclamanta, prevalându-se de Hotărârea din 13 decembrie 2012, Honnefelder/Comisia (F-42/11, EU:F:2012:196, punctul 36), și de Hotărârea din 16 septembrie 2013, Glantenay și alții/Comisia (F-23/12 și F-30/12, EU:F:2013:127, punctul 65), un reclamant are dreptul să invoce neregularități cu privire la modalitățile de organizare a unui concurs, cu ocazia unei acțiuni îndreptate împotriva deciziei individuale de respingere a candidaturii sale, fără să i se poată reproșa că nu a introdus reclamația sau acțiunea în termen împotriva deciziei prin care se precizează modalitățile de organizare a concursului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 august 1995, Comisia/Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, punctele 17-19).

- 28 Mai precis, atunci când motivul întemeiat pe nelegalitatea anunțului de concurs care nu a fost contestat în timp util privește motivarea deciziei individuale atacate, admisibilitatea acțiunii este acceptată de jurisprudență. Astfel, un candidat la un concurs nu poate fi lipsit de dreptul de a contesta în privința tuturor elementelor, inclusiv a celor care au fost definite în anunțul de concurs, temeinicia deciziei individuale adoptate în privința sa pe baza condițiilor definite în acest anunț, dat fiind că numai această decizie de punere în aplicare individualizează situația sa juridică și îi dă posibilitatea de a ști cu certitudine cum și în ce măsură sunt afectate interesele sale particulare (a se vedea Hotărârea din 31 ianuarie 2006, *Giulietti/Comisia*, T-293/03, EU:T:2006:37, punctul 41 și jurisprudența citată).
- 29 În schimb, în lipsa unei legături strânse între motivarea însăși a deciziei atacate și motivul întemeiat pe nelegalitatea anunțului de concurs care nu a fost contestat în timp util, acesta din urmă trebuie declarat inadmisibil, în temeiul normelor de ordine publică cu privire la termenele de introducere a acțiunii de la care nu se poate deroga, într-o ipoteză de acest tip, fără a aduce atingere principiului securității juridice (Hotărârea din 31 ianuarie 2006, *Giulietti/Comisia*, T-293/03, EU:T:2006:37, punctul 42; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 26 octombrie 2004, *Falcone/Comisia*, T-207/02, EU:T:2004:315, punctul 22).
- 30 În lumina acestor considerații, este necesar să se stabilească dacă, în speță, există o legătură strânsă între motivarea deciziei atacate și motivul întemeiat pe nelegalitatea dispoziției cu privire la regimul lingvistic conținut în anunțul de concurs.
- 31 În această privință, trebuie amintit că, în enunțul „Sunt eligibil pentru a candida?” din anunțul de concurs, erau stabilite, sub titlul „Condiții specifice: limbi”, drept condiții de admitere la concurs, pe de o parte, pentru limba 1, nivelul minim – C1 pentru una dintre cele 24 de limbi oficiale ale Uniunii și, pe de altă parte, pentru limba 2, nivelul minim – B2 pentru limba engleză, franceză sau germană, fiind necesar ca această limbă 2 să fie diferită de limba 1. Pe de altă parte, sub același titlu, se arăta că „a doua limbă aleasă [ar trebui] să fie limba engleză, franceză sau germană”. În anexa II la anunțul de concurs, se indica că aceste limbi erau principalele limbi de lucru ale instituțiilor Uniunii și că, în interesul serviciului, persoanele nou-recrutate trebuie să fie imediat operaționale și să poată comunica în mod eficace în activitatea lor zilnică în cel puțin una dintre aceste limbi. Anunțul de concurs se referea, în aceeași anexă, la Hotărârea din 27 noiembrie 2012, *Italia/Comisia* (C-566/10 P, EU:C:2012:752), și preciza că actul de candidatură trebuia întocmit în una dintre aceste limbi. În plus, se preciza în aceeași anexă că limba de comunicare dintre candidați și instituție, inclusiv pentru întocmirea actelor de candidatură, trebuia să fie limba engleză, franceză sau germană.
- 32 În speță, este necesar să se constate că decizia atacată nu se întemeiază deloc pe elemente care au legătură cu regimul lingvistic al concursului, ci doar pe numărul insuficient de puncte atribuite la răspunsurile date de reclamantă în secțiunea „Evaluare a talentului” cu privire la experiența sa profesională în domeniul concursului.
- 33 Trimiterea, în această privință, la punctul 38 din Hotărârea din 2 iulie 2014, *Da Cunha Almeida/Comisia* (F-5/13, EU:F:2014:176), nu este relevantă. Astfel, în cauza în care s-a pronunțat această hotărâre, reclamantul avea un interes să invoce o excepție de nelegalitate împotriva regimului lingvistic prevăzut de anunțul de concurs în măsura în care șansa de a obține note mai bune la probe ar fi fost mai ridicată în cazul în care aceste probe ar fi fost formulate în limba maternă a candidatului sau în limba pe care acesta din urmă o stăpânea la fel de bine. În special, reclamantul contesta o notă insuficientă la testul de raționament verbal pe care îl susținuse în a doua limbă. Tribunalul a considerat astfel că o discriminare decurgea din regimul lingvistic al concursului în măsura în care Comisia favorizase candidații care aveau o ușurință mai mare în una dintre cele trei limbi care putea fi aleasă ca a doua limbă în raport cu ceilalți candidați care aveau, desigur, cunoștințele lingvistice impuse de statut, dar care posedau o cunoaștere a uneia dintre limbile concursului mai redusă decât prima categorie de candidați.

- 34 Or, în speță, spre deosebire de cauza citată la punctul 33 de mai sus, din înscrisurile de la dosar nu reiese că respingerea candidaturii reclamantei rezultă, chiar și în parte, dintr-o cunoaștere oarecum insuficientă a limbii germane, limbă pe care a ales-o dintre cele trei limbi menționate mai sus pentru a-și întocmi actul de candidatură.
- 35 Astfel, pe de o parte, reclamanta nu susține că ar fi avut dificultăți în întocmirea actului său de candidatură în limba germană sau că ar fi obținut numai 15 puncte ca urmare a constrângerilor redacționale în această limbă. Ea se limitează să susțină că, în general, un candidat care nu are posibilitatea de a alege limba în care își va întocmi actul de candidatură și este constrâns, ca și ea, să utilizeze o altă limbă decât limba sa maternă este în mod necesar discriminat în raport cu candidații care pot alege liber una dintre cele trei limbi avute în vedere în anunțul de concurs. Aceasta nu indică în ce măsură, în prezentul litigiu, redactarea în limba germană a actului său de candidatură a penalizat-o, arătând doar că nu se poate exclude posibilitatea ca evaluările vădit eronate ale comisiei de evaluare să fi fost cauzate de obligația de a-și întocmi candidatura în limba germană. Cu privire la acest aspect, Comisia subliniază în mod întemeiat că reclamanta nu face dovada niciun moment, cu elemente concrete de sprijin, că, în cazul în care ar fi întocmit actul de candidatură în limba greacă, ar fi putut fi invitată la probele de la centrul de evaluare.
- 36 Pe de altă parte, din actul de candidatură al reclamantei și în special din partea „Cunoștințe lingvistice” din formularul de candidatură reiese că nivelul de germană indicat era foarte ridicat, și anume nivelul C2, care corespunde unui „utilizator experimentat”. Astfel, reclamanta însăși a recunoscut că stăpâna perfect limba germană. Comisia arată de asemenea, fără a fi contrazisă, că reclamanta a făcut studii universitare în Germania și a lucrat peste 14 ani în această țară. Prin urmare, este necesar să se respingă argumentul reclamantei potrivit căruia respingerea candidaturii sale ar fi putut rezulta din utilizarea limbii engleze, franceze sau germane pentru întocmirea actelor de candidatură, în conformitate cu anexa II la anunțul de concurs.
- 37 Prin urmare, este necesar să se concluzioneze, din perspectiva principiilor reamintite de jurisprudența menționată la punctele 26-29 de mai sus, că nu există o legătură strânsă între nelegalitatea invocată a anunțului de concurs și motivarea deciziei atacate.
- 38 Rezultă din considerațiile care precedă că primul motiv trebuie declarat inadmisibil.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere care ar fi fost săvârșite de comisia de evaluare

- 39 Reclamanta susține în esență că punctajul pe care comisia de evaluare i l-a atribuit în cadrul secțiunii „Evaluare a talentului” este în mod vădit eronat și că, în cazul în care comisia de evaluare ar fi luat în mod corect în considerare experiența și calificările sale, ar fi putut obține cu ușurință cele 18 puncte necesare pentru a i se permite să participe la probele de la centrul de evaluare.
- 40 Reiese mai precis din înscrisurile reclamantei că al doilea motiv cuprinde patru critici, întemeiate, prima, pe neluarea în considerare a experienței reclamantei în domeniul medicinei interne, al doilea, pe neluarea în considerare a experienței reclamantei în ceea ce privește gestionarea cazurilor și a procedurilor administrative într-un mediu medical, al treilea, pe neluarea în considerare a experienței reclamantei în conducerea unei echipe medicale și, în sfârșit, al patrulea, pe neluarea în considerare a experienței reclamantei într-un mediu internațional sau multicultural.
- 41 Comisia arată în esență că, ținând seama de larga putere de apreciere de care beneficiază comisiile de evaluare din cadrul concursurilor, aprecierile lor nu pot fi considerate viciate de o eroare vădită decât dacă reclamantul furnizează elemente de natură să le lipsească de orice credibilitate. Or, reclamanta s-ar fi limitat să menționeze convingerile sale personale cu privire la maniera în care calificările sale ar fi trebuit să fie apreciate, ceea ce nu poate constitui un element suficient.

- 42 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, comisia de evaluare din cadrul concursului era obligată să verifice dacă candidații au cunoștințele și experiența profesională necesare pentru atribuțiile corespunzătoare postului care urmează să fie ocupat, menționate în anunțul de concurs în discuție. Aceasta este de asemenea obligată să efectueze analiza comparativă a cunoștințelor și a aptitudinilor candidaților în scopul de a-i reține pe cei mai apti în raport cu atribuțiile care trebuie îndeplinite (a se vedea Hotărârea din 24 aprilie 2013, BX/Comisia, F-88/11, EU:F:2013:51, punctul 39 și jurisprudența citată).
- 43 În acest context, comisia de evaluare din cadrul concursului este obligată să garanteze că aprecierile sale cu privire la toți candidații examinați sunt formulate în condiții de egalitate și de obiectivitate și este important ca criteriile de punctare să fie uniforme și aplicate în mod coerent tuturor candidaților (Hotărârea din 22 septembrie 2015, Gioria/Comisia, F-82/14, EU:F:2015:108, punctul 50).
- 44 În această privință, comisia de evaluare din cadrul concursului dispune de o putere discreționară la aprecierea experiențelor profesionale anterioare ale candidaților, în ceea ce privește atât natura și durata acestora, cât și raportul mai mult sau mai puțin strâns pe care îl pot avea cu cerințele postului care urmează să fie ocupat (Hotărârea din 21 noiembrie 2000, Carrasco Benítez/Comisia, T-214/99, EU:T:2000:272, punctul 70, Hotărârea din 28 noiembrie 2002, Pujals Gomis/Comisia, T-332/01, EU:T:2002:289, punctul 40, și Hotărârea din 31 ianuarie 2006, Giulietti/Comisia, T-293/03, EU:T:2006:37, punctul 65).
- 45 Pe de altă parte, trebuie subliniat că, în cadrul controlului său de legalitate în privința aprecierii experiențelor profesionale anterioare ale candidaților, Tribunalul trebuie să se limiteze să verifice dacă exercitarea de către comisia de evaluare din cadrul concursului a puterii sale discreționare nu a fost viciată de o eroare vădită (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 decembrie 1990, Gonzalez Holguera/Parlamentul European, T-115/89, EU:T:1990:84, punctul 54, și Hotărârea din 11 februarie 1999, Mertens/Comisia, T-244/97, EU:T:1999:27, punctul 44), lipsind de credibilitate decizia comisiei de evaluare (Hotărârea din 24 aprilie 2013, Demeneix/Comisia, F-96/12, EU:F:2013:52, punctul 45).
- 46 Pe de altă parte, trebuie să se sublinieze că, potrivit jurisprudenței (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 iunie 1990, Burban/Parlamentul European, T-133/89, EU:T:1990:36, punctele 31 și 34, și Hotărârea din 28 noiembrie 2002, Pujals Gomis/Comisia, T-332/01, EU:T:2002:289, punctele 41-44), revine reclamantului sarcina de a furniza comisiei de evaluare din cadrul concursului toate informațiile și documentele pe care le consideră utile în vederea examinării de către aceasta din urmă a candidaturii sale.
- 47 Astfel, în speță, atenția candidaților a fost atrasă, la punctul 1.3 din Dispozițiile generale aplicabile concursurilor generale (JO 2015, C 70 A, p. 1, denumite în continuare „dispozițiile generale”), asupra faptului că, pentru a demonstra că dispuneau de experiența profesională necesară, aceștia trebuiau să furnizeze documentele justificative în care să se precizeze în special datele de începere și de încetare a prestațiilor, precum și natura atribuțiilor exercitate. În plus, în temeiul aceluiași punct 1.3 din anunțul de concurs, se preciza, cu privire la condițiile specifice concursurilor specializate, că studiile, formările, stagiile, perioadele de practică, atribuțiile de cercetare și experiențele profesionale trebuiau descrise în mod detaliat în actul de candidatură și trebuiau să fie însoțite de documentele justificative corespunzătoare. La punctele 2.1.4 și 2.1.7 din dispozițiile generale, se impunea candidaților ca, pentru a permite comisiei de evaluare din cadrul concursului să verifice corelația dintre condițiile enunțate în anunțul de concurs și calificările lor, să includă informații relevante privind diplomele, experiența profesională, motivele pentru depunerea candidaturii și cunoașterea limbilor Uniunii de către candidat și să atașeze documentele justificative la actul lor de candidatură.
- 48 Potrivit unei jurisprudențe constante, comisia de evaluare are doar obligația de a ține seama de informațiile și de înscrierile, prezentate de candidat în susținerea actului său de candidatură, pentru a aprecia experiența profesională a acestuia în raport cu cerințele prevăzute pentru concurs. Aceasta nu este nicidecum obligată să invite candidatul să furnizeze înscrieri suplimentare (Hotărârea din

16 septembrie 1998, Jouhki/Comisia, T-215/97, EU:T:1998:219, punctul 58, și Hotărârea din 28 noiembrie 2002, Pujals Gomis/Comisia, T-332/01, EU:T:2002:289, punctul 43) sau să efectueze ea însăși cercetări pentru a verifica dacă persoana în cauză îndeplinește condițiile din anunțul de concurs (Hotărârea din 28 noiembrie 2002, Pujals Gomis/Comisia, T-332/01, EU:T:2002:289, punctul 43).

49 În lumina acestor principii trebuie examinată temeinicia criticilor invocate de reclamantă.

– *Cu privire la prima critică, întemeiată pe neluarea în considerare a experienței profesionale a reclamantei în domeniul medicinei interne*

50 În ceea ce privește experiența sa profesională în domeniul medicinei interne, reclamanta susține că, din cuprinsul rubricii 5, intitulată „Evaluare a talentului”, din actul său de candidatură, sub titlul „Experiența profesională”, reiese că aceasta avea o experiență profesională în domeniul medicinei interne de aproximativ 14 ani.

51 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că punctul 6 din anexa III la anunțul de concurs prevedea atribuirea de puncte candidaților care justifică o experiență profesională de cel puțin 3 ani în medicina internă.

52 Comisia de evaluare a decis să nu acorde niciun punct reclamantei în acest sens în special pentru motivul că experiența profesională citată la rubrica 5 din actul de candidatură era identică cu cea indicată în rubrica 3 din același document referitoare la experiența profesională în medicina generală, pentru care i-au fost atribuite reclamantei 4 puncte, cu alte cuvinte maximum de puncte. Pe de altă parte, comisia a constatat că nu existau suficiente informații suplimentare care să permită să se deducă că era vorba despre o activitate profesională distinctă exercitată în perioada respectivă.

53 Trebuie să se arate de la bun început că reiese din actul de candidatură că reclamanta nu are 14 ani de experiență în domeniul medicinei interne.

54 Astfel, din septembrie 1998 până în aprilie 2005, reclamanta declară că a lucrat în diferite instituții medicale ca „medic rezident de medicină internă”. Or, doar această informație nu permitea comisiei de evaluare să considere că reclamanta făcea dovada unei experiențe profesionale de cel puțin 3 ani în medicină internă. Astfel, aceste informații nu demonstrează că reclamanta a exercitat cu această ocazie atribuții depline de medic internist precum cele menționate în anunțul de concurs. În consecință, comisia de evaluare putea considera că această perioadă de activitate nu poate fi considerată o perioadă de experiență profesională relevantă.

55 Pentru perioada cuprinsă între iunie 2004 și iunie 2012, reclamanta arată că a ocupat posturile de „medic de urgență/medic de gardă”, de „medic în serviciul de cardiologie” și de „medic cu responsabilități de conducere”. Aceste informații nu permit să se considere că activitățile exercitate de reclamantă în această perioadă au avut un raport cu experiența profesională în medicină internă impusă de anunțul de concurs.

56 Astfel, informațiile furnizate de reclamantă nu permit să se țină seama de această perioadă la calcularea duratei experienței sale profesionale pentru rubrica referitoare la medicina internă. Prin urmare, reclamanta se limitează să prezinte pe scurt întreaga sa experiență din acești 14 ani de practică medicală fără a explica în mod detaliat ce activități ale sale ar ține de medicina internă, iar nu de medicina generală.

57 Așadar, se impune constatarea faptului că în mod întemeiat comisia de evaluare a considerat că reclamanta nu a furnizat suficiente elemente suplimentare care să permită să se deducă că experiența profesională indicată la rubrica 5 din actul de candidatură nu era identică cu cea indicată la rubrica 3 din același document.

58 Trebuie arătat în această privință că comisia de evaluare a decis în mod întemeiat că nu putea, în circumstanțele speței, să ia în considerare la două rubrici diferite aceeași activitate profesională desfășurată în aceeași perioadă.

59 Este necesar să se concluzioneze că comisia de evaluare a putut considera, fără a săvârși o eroare vădită, că experiența profesională a reclamantei nu justifica atribuirea, pe lângă numărul maxim de puncte pentru experiența profesională în medicină generală, de puncte suplimentare pentru experiența sa profesională în medicină internă.

60 În consecință, se impune respingerea primei critici a primului motiv.

– Cu privire la a doua critică, întemeiată pe neluarea în considerare a experienței profesionale a reclamantei în ceea ce privește gestionarea cazurilor și a procedurilor administrative într-un mediu medical

61 În ceea ce privește rubrica 10 din actul de candidatură și mai precis din „Evaluare a talentului”, reclamanta arată că în mod greșit comisia de evaluare nu a luat în considerare experiența sa profesională în ceea ce privește gestionarea cazurilor și a procedurilor administrative în domeniul medical.

62 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că ultima liniuță din anexa I și punctul 11 din anexa III la anunțul de concurs prevedeau atribuirea de puncte candidaților care justifică o experiență profesională în ceea ce privește gestionarea cazurilor și a procedurilor administrative într-un mediu medical.

63 În susținerea tezei sale, reclamanta susține că din cuprinsul rubricii 10b din actul său de candidatură reiese că are o experiență profesională de peste 4 ani în domeniul gestionării cazurilor și a procedurilor administrative într-un mediu medical.

64 Cu toate acestea, dosarul de candidatură al reclamantei nu demonstrează că aceasta avea experiența profesională adecvată în momentul depunerii actului său de candidatură.

65 Astfel, nu se poate considera că experiențele din perioada iunie 2001-septembrie 2006 referitoare la pregătirea profesională în medicină internă, la experiența în medicină de urgență și în cardiologie, enunțate în actul de candidatură al reclamantei, i-au asigurat experiența cerută.

66 Pe de altă parte, trebuie să se observe că reclamanta indică în înscrierile sale că din actul de candidatură reiese că este medic independent din anul 2014 și, prin urmare, că își gestionează ea însăși cazurile și procedurile administrative, în special în cadrul examenelor medicale anuale pentru angajatori. Cu toate acestea, precizările furnizate de reclamantă fac doar dovada, cu privire la acest aspect, a unor simple sarcini inerente activității principale în domeniul medicinei. Chiar admitând că o asemenea activitate putea să țină de domeniul vizat în anunțul de concurs, în niciun caz ea nu a conferit reclamantei experiența profesională cerută în acest domeniu.

67 În plus, Comisia arată în mod întemeiat că experiența profesională citată la rubrica 10 din actul de candidatură era aceeași precum cea care figurează la rubricile 3 și 5 din același document, întrucât privea aceeași perioadă și era dobândită la aceiași angajatori. Prin urmare, această experiență nu putea fi contabilizată la rubrici diferite.

68 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se concluzioneze că comisia de evaluare a putut aprecia, fără a săvârși o eroare vădită, că experiența profesională a reclamantei nu corespundea unei experiențe profesionale relevante în materie de gestionare a cazurilor și a procedurilor administrative într-un mediu medical.

69 A doua critică a celui de al doilea motiv trebuie, aşadar, să fie respinsă.

– *Cu privire la a treia critică, întemeiată pe neluarea în considerare a experienței profesionale a reclamantei în conducerea unei echipe medicale*

70 În ceea ce privește rubrica 11 din actul de candidatură și mai precis din secțiunea „Evaluare a talentului”, reclamanta subliniază că avea, în momentul depunerii candidaturii sale, 4 ani de experiență profesională în conducerea unei echipe medicale.

71 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că a noua liniuță din anexa I și punctul 12 din anexa III la anunțul de concurs prevedeau atribuirea de puncte candidaților care fac dovada unei experiențe profesionale în conducerea unei echipe medicale.

72 Comisia de evaluare a decis să nu acorde niciun punct reclamantei pentru motivul că actul de candidatură nu era suficient de detaliat și, în special, că reclamanta nu a furnizat elemente cu privire la rolul său, la responsabilitățile sale și la persoanele angajate.

73 Cu toate acestea, reiese cu claritate din actul de candidatură al reclamantei că răspunsul său la rubrica în cauză includea precizările care permit să demonstreze că avea o experiență profesională în conducerea unei echipe medicale. Contrar afirmațiilor Comisiei, reclamanta a indicat la rubrica menționată rolul său, responsabilitățile sale și persoanele angajate.

74 Astfel, în primul rând, reclamanta a precizat că a ocupat un post de *Funktionsoberärztin* din martie 2008 până în iunie 2012 la Klinikum Mutterhaus der Borromäerinnen (Clinica Casa maicilor lui San Carlo Borromeo) din Trier (Germania), respectiv un post cu o răspundere specifică din cadrul acestei unități spitalicești. În al doilea rând, ea a explicat responsabilitățile sale indicând că, în acest spital, conduseseră serviciul de stimuloare cardiace și efectuasă șase luni în serviciul de oncologie. În al treilea rând, reclamanta a precizat în răspunsul său tipul de persoane pe care le angajase, și anume „medici rezidenți”.

75 În ceea ce privește postul de *Funktionsoberärztin*, ocupat din martie 2008 până în iunie 2012, pe care reclamanta îl descrie ca un post de „medic cu responsabilități de conducere”, Comisia arată în duplică, referindu-se la un articol din doctrina germană, că *Funktionsoberärztin* nu înseamnă „medic cu responsabilități de conducere” și că nu există o descriere bine definită a atribuțiilor efectuate de o *Funktionsoberärztin* în spitalele germane. Or, din interpretarea articolului furnizat de Comisie reiese că un asemenea post poate fi definit în două moduri. Pe de o parte, *Funktionsoberärztin* poate ocupa rolul unui consultant sub supravegherea unor medici mai experimentați. Pe de altă parte, în anumite spitale germane, rolul unei *Funktionsoberärztin* poate corespunde unui rol de „medic senior” cu toate responsabilitățile care însoțesc această calitate. Or, din răspunsurile reclamantei rezultă că, în situația din speță, aceasta se află mai degrabă în a doua categorie, și anume de medic care are responsabilitatea, dacă nu de „șef”, cel puțin de conducător al unei echipe sau de medic investit cu responsabilități specifice.

76 Activitatea profesională exercitată la această dată de reclamantă corespundea, aşadar, tipului de experiență profesională căutată în cadrul concursului. Astfel, aceste informații demonstrează că reclamanta a exercitat cu această ocazie atribuții de conducere a unei echipe medicale precum cele descrise în anunțul respectiv. De altfel, Comisia nu contestă că reclamanta a supervizat medici rezidenți și nici că a condus serviciul de stimuloare cardiace, ci doar conținutul denumirii postului pe care îl ocupa reclamanta. În plus, nici comisia de evaluare, nici EPSO, nici Comisia nu au repus în discuție, în răspunsul la cererea de reexaminare a deciziei de respingere a reclamației și în memoriul în apărare, definiția însăși a *Funktionsoberärztin*.

- 77 În consecință, trebuie să se constate că aprecierea comisiei de evaluare privind răspunsurile reclamantei la întrebarea 11 din secțiunea „Evaluare a talentului” este viciată de o eroare vădită.
- 78 Din considerațiile de mai sus rezultă că a treia critică a celui de al doilea motiv trebuie primită.
- *Cu privire la a patra critică, întemeiată pe neluarea în considerare a experienței profesionale a reclamantei într-un mediu internațional sau multicultural*
- 79 În ceea ce privește rubrica 12 din actul de candidatură și mai precis din secțiunea „Evaluare a talentului”, reclamanta subliniază că avea, în momentul depunerii candidaturii sale, cel puțin 3 ani de experiență profesională într-un mediu internațional sau multicultural.
- 80 Cu titlu introductiv, trebuie precizat că punctul 13 din anexa III la anunțul de concurs prevedea atribuirea de puncte candidaților care fac dovada unei experiențe profesionale de cel puțin 3 ani într-un mediu internațional sau multicultural în unul dintre următoarele domenii: medicina muncii, medicină generală, medicină internă, medicină tropicală, ergonomie, controlul medical al absențelor cauzate de boală, sănătate publică, psihiatrie sau protecția împotriva radiațiilor.
- 81 Comisia de evaluare a decis să nu acorde niciun punct reclamantei pentru motivul că din actul de candidatură reieșea că reclamanta lucrase într-un mediu unilingv (german), ceea ce nu poate fi considerată o experiență relevantă.
- 82 Din actul de candidatură al reclamantei reiese că aceasta a ocupat posturi de medic de gardă, de medic de urgență și de medic rezident de medicină internă în mai multe instituții medicale germane, în special în serviciul de gardă din Trier, la Spitalul universitar din Mannheim (Germania) sau chiar în cadrul Crucii Roșii germane. Pe de altă parte, ea a precizat că, „în timpul formării sale profesionale în medicină internă efectuate în spitalele din Germania, a lucrat într-un mediu internațional și multicultural”.
- 83 Aceste informații nu permit să se considere că activitatea exercitată de reclamantă în această perioadă îi permite să se prevaleze de o experiență profesională într-un mediu multicultural și internațional.
- 84 Deși reclamanta subliniază la punctul 52 din cererea introductivă că anii petrecuți în unități spitalicești din Germania au fost efectuați în cadrul unor echipe medicale internaționale și multiculturale, aceste elemente nu figurează în actul său de candidatură. Pe de altă parte, chiar admitând că formarea universitară și experiența profesională ale reclamantei în Germania constituie o experiență multiculturală ca urmare a originii grecești a persoanei în cauză, luarea în considerare a acestei experiențe nu îi permite să se prevaleze de o experiență profesională internațională suficientă în cadrul acestui concurs. Astfel cum subliniază Comisia, experiența dobândită de candidați în unitățile spitalicești naționale nu poate fi luată în considerare, deoarece un spital nu reprezintă un mediu de lucru internațional și multicultural. În orice caz, dacă reclamanta ar fi lucrat într-un mediu internațional în această perioadă, ea ar fi trebuit să se prevaleze de acest aspect în actul său de candidatură.
- 85 În ceea ce privește perioada de muncă efectuată de reclamantă în cadrul centrului spitalicesc din Luxemburg, comisia de evaluare nu a săvârșit nicio eroare vădită prin faptul că nu a ținut seama de această experiență, întrucât activitatea respectivă nu fusese menționată în răspunsul la întrebarea 12 din secțiunea „Evaluare a talentului”. În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 iunie 1990, Burban/Parlamentul, T-133/89, EU:T:1990:36, punctele 31 și 34, și Hotărârea din 28 noiembrie 2002, Pujals Gomis/Comisia, T-332/01, EU:T:2002:289, punctele 41-44), revine candidatului la un concurs sarcina de a furniza comisiei de evaluare toate informațiile și documentele pe care le consideră utile în vederea examinării candidaturii. Pe de altă parte, astfel cum arată în mod întemeiat Comisia, candidaților li s-a atras

atenția, la punctul 2.4 din dispozițiile generale, asupra faptului că „selecti[a] se efectu[a] numai pe baza răspunsurilor la întrebările specifice de la secțiunea «Evaluare a talentului» din actul de candidatură electronică”. În consecință, având în vedere aceste elemente, reclamanta nu se poate prevala de experiența sa în Luxemburg ca de o perioadă de experiență profesională internațională sau multiculturală pentru a contesta aprecierea comisiei de evaluare.

- 86 Este necesar să se concluzioneze că comisia de evaluare a putut considera, fără a săvârși o eroare vădită, că reclamanta nu dobândise o experiență profesională într-un mediu multicultural sau internațional, astfel cum s-a prevăzut în anunțul de concurs.
- 87 În consecință, este necesar să se respingă a patra critică a celui de al doilea motiv.
- 88 Din considerațiile de mai sus decurge, astfel cum reiese din examinarea celei de a treia critici, că aprecierea comisiei de evaluare privind răspunsurile reclamantei la întrebarea 11 din secțiunea „Evaluare a talentului” este în mod vădit eronată. O asemenea eroare, care a privit o rubrică pentru care candidații puteau obține maximum 8 puncte, a fost de natură să denatureze aprecierea globală efectuată de comisia de evaluare cu privire la experiența reclamantei, care se reflectă în scorul final pe care aceasta l-a obținut la toate întrebările adresate în acest cadru. Astfel, nu poate fi exclus că, în lipsa acestei erori, reclamanta ar fi putut atinge pragul de 18 puncte care i-ar fi permis să fie invitată să participe la celelalte probe ale concursului.
- 89 Astfel, trebuie să se admită în această măsură cel de al doilea motiv și, în consecință, să se anuleze decizia atacată.

Cu privire la concluziile în despăgubire

- 90 Reclamanta solicită Tribunalului să oblige Comisia la plata unei sume de 10 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral pe care consideră că l-a suferit. Comisia răspunde că, în lipsa unei nelegalități care să vicieze decizia atacată, aceste concluzii ar trebui respinse. În orice caz, presupunând că această decizie este nelegală, anularea sa ar fi suficientă pentru repararea prejudiciului moral invocat.
- 91 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, anularea unui act viciat de nelegalitate poate constitui în sine repararea adecvată și, în principiu, suficientă a oricărui prejudiciu moral pe care acest act l-a putut cauza (Hotărârea din 9 noiembrie 2004, Montalto/Consiliul, T-116/03, EU:T:2004:325, punctul 127; a se vedea în acest sens și Hotărârea din 9 iulie 1987, Hochbaum și Rawes/Comisia, 44/85, 77/85, 294/85 și 295/85, EU:C:1987:348, punctul 22).
- 92 Cu toate acestea, anularea unui act viciat de nelegalitate nu poate constitui în sine o reparare adecvată atunci când, pe de o parte, actul atacat implică o apreciere în mod explicit negativă a capacităților reclamantei de natură să o lezeze (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 februarie 1990, Culin/Comisia, C-343/87, EU:C:1990:49, punctele 27-29, Hotărârea din 23 martie 2000, Rudolph/Comisia, T-197/98, EU:T:2000:86, punctul 98, și Hotărârea din 13 decembrie 2005, Cwik/Comisia, T-155/03, T-157/03 și T-331/03, EU:T:2005:447, punctele 205 și 206) și, pe de altă parte, reclamanta demonstrează că a suferit un prejudiciu moral care poate fi separat de nelegalitatea ce determină anularea și care nu poate fi reparat integral prin această anulare (Hotărârea din 6 iunie 2006, Girardot/Comisia, T-10/02, EU:T:2006:148, punctul 131, și Hotărârea din 19 noiembrie 2009, Michail/Comisia, T-49/08 P, EU:T:2009:456, punctul 88).
- 93 Pe de o parte, trebuie să se examineze, așadar, dacă, în speță, decizia atacată implică o apreciere negativă de natură să fi lezat reclamanta.

- 94 În primul rând, pentru rubrica 5 din actul de candidatură, în ceea ce privește experiența reclamantei în medicină internă, comisia de evaluare a indicat că „aceeași experiență profesională nu p[utea] fi contabilizată de două ori”. În al doilea rând, pentru rubrica 10 din același document, cu privire la experiența reclamantei în gestionarea cazurilor și a procedurilor administrative într-un mediu medical, comisia de evaluare a precizat că „nu existau destule informații pentru a[-i] permite [...] să deducă că era vorba despre o activitate profesională distinctă exercitată în perioada în cauză”. În al treilea rând, pentru rubrica 11 din acest document, comisia de evaluare a arătat că „informațiile nu erau suficient de detaliate”. În sfârșit, în al patrulea rând, în ceea ce privește rubrica 12 din documentul respectiv, aceasta a apreciat că „faptul de a lucra într-un mediu unilingv (german) nu [fusesse] considerat ca o experiență relevantă”.
- 95 Astfel, chiar admitând că nota obținută acordată de comisia de evaluare a putut cauza reclamantei un sentiment de injustiție, decizia comisiei de evaluare nu conține nicio formă de apreciere negativă care să o poată leza sau să poată aduce atingere reputației sale.
- 96 În consecință, aceste aprecieri nu pot fi considerate explicit negative în sensul jurisprudenței citate la punctul 92 de mai sus.
- 97 Pe de altă parte, în ceea ce privește existența unui prejudiciu moral care să poată fi separat de actul ce determină anularea, trebuie să se constate că prejudiciul moral suferit de reclamantă rezultă în mod direct din eliminarea sa nelegală din concurs. Este vorba despre o consecință directă a erorii vădite săvârșite de comisia de evaluare și aceasta nu constituie un prejudiciu care să poată fi separat de nelegalitatea ce determină anularea. În orice caz, reclamanta nu prezintă niciun element precis susceptibil să stabilească faptul că un asemenea prejudiciu ar putea fi separat de respectiva nelegalitate.
- 98 Prin urmare, Tribunalul consideră că orice prejudiciu moral pe care reclamanta l-ar fi putut suferi din cauza nelegalității deciziei atacate este reparat în mod adecvat și suficient prin anularea acesteia.
- 99 Rezultă din tot ceea ce precedă că se impune respingerea concluziilor în despăgubire.
- 100 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că acțiunea trebuie admisă în măsura în care privește anularea deciziei atacate și respinsă în rest.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 101 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. În temeiul alineatului (2) al aceluiași articol, în cazul în care mai multe părți cad în pretenții, Tribunalul decide asupra împărțirii cheltuielilor de judecată.
- 102 Întrucât Comisia a căzut în esență în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor reclamantei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a noua)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează decizia din 28 septembrie 2015 prin care comisia de evaluare din cadrul concursului general EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Medici pentru sediile din Luxemburg și din Ispra (domeniul: medici Luxemburg) a respins admiterea lui PB la probele de selecție organizate la centrul de evaluare din cadrul Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO).**
- 2) **Respinge în rest acțiunea.**
- 3) **Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.**

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 14 decembrie 2017.

Semnături